

гитѣ граждани, що сж се намирали на Трапезица и въ крѣпостѣта; тѣй щото толкова хубавитѣ по отпреди тѣе замоци сж се преобѣрнали въ жялостни пусти развалини; само високитѣ зидни стѣни (дуваритѣ) на крѣпостѣта, както и по низкитѣ такива стѣни на Трапезица съ нейнитѣ башни сж останали; черковитѣ сж были ограбени и священнитѣ тайни хвѣрлени на кучетата; Патріархъ-тъ и священницитѣ изпѣдени отъ черковитѣ; мощитѣ на святитѣ, що сж се намирали въ черковитѣ, изхвѣрлени вжнѣ отъ тѣхъ и изгорени. Всичко се е преобѣрнало въ прахъ и пепель! Много черкови сж се сжвѣмъ разсипѣли, а други сж были преобѣрнати въ джаміи, или даже въ бани и проч. и проч.—Патріархъ-тъ Евтимій и всичкитѣ священници, боляритѣ и вѣобще всичкитѣ граждани, мѣжи жени и дѣца, были изложени на нечюти страшни теглила; звѣрски кланія и убійства, извѣршени отъ турцитѣ по заповѣдъ на Челеби Солимана, внукъ на Мурата I и сѣпругата му бѣлата Бѣлгарка Мара или Тамара, сестра на Шишмана III....—

Предѣ всичко трѣба да се кажи, че като нѣмало Царь Шишмана въ Тѣрново, Патріархъ Евтимій е былъ главнія и безстрахливія представитель на Тѣрновскитѣ тогавашни най злочести граждани предѣ страшнія и неумолимія побѣдитель Челеби Солимана.—Негово Блаженство често ходялъ при него, и го всячески молилъ за да смягчи страшнитѣ мѣченія и теглила, на които были изложени Тѣрновцитѣ. Челеби Солиманъ като видѣлъ тоя, отистина *великъ человекъ*, да му се представя често, и безъ да го е страхъ отъ ужаситѣ и отъ страшнитѣ послѣдетвія на войната, и да го моли въ името на челоувѣчеството, да се смягчатъ страшнитѣ страданія на духовното му стадо Тѣрновскитѣ жители, често ставалъ правъ предѣ него, и го приемалъ *уинъ* любезно (? !), канилъ го да сѣдни, изслушвалъ молбитѣ му, и му се обѣщавалъ: „*че те ти удовлетвори ти исижли*“; но всичко това е было лѣжя и измама, защото Челеби Солиманъ глѣдалъ и се трудилъ да кроти Патріарха Евтимія *доро си уилете кошницата*, т. е. доро се поувѣри